

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 22. december 2020 af Østre Landsrets 20. afdeling
(landsdommerne Henrik Bitsch, Mikael Sjöberg og Mikael Skjødt (kst.))

20. afd. nr. B-513-19:

Virksomhed A

(advokat Søren Hansen)

mod

Planklagenævnet

(advokat Josephine Fie Legarth Aggesen, prøve)

Retten i Helsingørs dom af 15. januar 2018 (BS 3E-403/2017) er anket af Virksomhed A med påstand som for byretten om, at appelindstævnte tilpligtes at anerkende, at Gribskov Kommunes påbud af 27. juni 2016 skal tilbagekaldes af Gribskov Kommune.

Indstævnte, Planklagenævnet, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Af den i Planklagenævnets afgørelse omtalte godkendelse fra Nordsjællands Politi af 11. november 2009 fremgår bl.a.:

” Godkendelsen vedrører det sikkerhedsmæssige i henhold til Bekendtgørelse om skydebaners indretning, anlæggelse og anvendelse, bkg. nr. 294 af 23. april 2004 § 3 og § 5.”

Af svar fra Virksomhed B til Gribskov Kommune af 15. april 2011 fremgår bl.a.:

” Aktiviteterne har foregået ukontrolleret og uden vores tilladelse løbende siden Mårum Teglværk stoppede sin produktion i 1990.

.....

Siden 2007 har det foregået under kontrollerede forhold på nuværende areal.”

Af referat fra møde den 31. maj 2013 på Adresse 1 mellem repræsentanter for kommunen og F og C fremgår bl.a.:

” C oplyste, at selve jordvolden er tilstrækkelig til at opfylde krav om afskærmning mod nærmeste naboer, men der er yderligere sat presenninger op for at hindre kugler i at lande over skel.

.....

Hegningen er godkendt af politiet, herunder også hegn mod vej, og der har hidtil været årlige sikkerhedstjek som politiet nu sætter ned til hvert andet år, da der ikke har været noget at bemærke.

.....

Vi aftalte, at vi ser på mulighederne for indskrivning af aktiviteten i ny lokalplan, samt at vi optager dialog med klub og virksomhed, hvis vi skal stille vilkår eller har spørgsmål i forbindelse med aktiviteten. Dermed ser vi ikke i første omgang på det som en selvstændig sag, og vi anerkender aktivitetens tilstedeværelse, mens vi arbejder på plangrundlaget.”

Den 23. oktober 2013 gennemførtes opfølgende tilsyn på adressen Adresse 1 vedrørende overholdelse af plangrundlag. Fra Gribskov Kommune deltog G og E og fra Virksomhed B D og F . Af tilsynsrapport af 23. oktober 2013 fremgår bl.a.:

” Vi drøftede kort den igangsatte lokalplansag; forløbet vil blive taget op på møde med virksomheden og GK snarest. OBS på tidsperspektivet, hvor der evt. vil skulle indtænkes landzonesagsbehandling af etablering af softgunbane på ejendommens sydlige del, hvis lokalplanen ikke behandles indenfor rimelig tid.”

Den 14. januar 2014 skrev Gribskov Kommune v/ E mail til F . Af mailen fremgår bl.a.:

” Vi må konstatere, at aktiviteten ikke kan indpasses under den gældende lokalplans anvendelsesbestemmelser. Det forventes derfor, at aktiviteten foreløbig indstilles og afventer en afklaring af plangrundlaget.”

Af tilsynsrapport efter uvarslet tilsyn på Adresse 1 den 26. maj 2014 i hvilket fra Gribsskov Kommune deltog bl.a. G og E fremgår bl.a.:

” Vi forventer at virksomheden følger op på ovenfor nævnte punkter, således at der sker stop for softgunaktivitet indtil evt. plangrundlag foreligger.”

Ved mail af 27. juni 2014 til F gjorde Gribsskov Kommune v/ E opmærksom på, at softgun -aktiviteten på Adresse 1 ikke var lovlig, og skulle stoppes indtil et eventuelt nyt plangrundlag med mulighed for ny aktivitet forelå.

Ved et fornyet tilsyn på grunden den 3. november 2015 gjorde repræsentanter for Gribsskov Kommune på ny opmærksom på, at banen ikke var lovlig og ikke måtte benyttes.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet forklaring af C og E

C har supplerende forklaret bl.a., at de fysiske faciliteter i virksomheden er indrettet, så folk selv kan bruge arealet og anlægget. De sælger blot tid til anvendelse af anlægget. Udstyr kan også lejes. Anlægget er sikret mod faldgruber og indrettet som skydebane. Der er bl.a. en labyrint, og man kan bevæge sig både indenfor og udenfor. Han startede virksomheden i 2009.

I marts 2011 var der en nabo, der klagede til kommunen. Det medførte, at I fra Gribsskov Kommune sendte et brev til Virksomhed B. F viste ham brevet. Der blev efterfølgende ringet til I. Han har været inde over det svar, der blev sendt den 15. april 2011. Han hørte ikke fra Gribsskov Kommune i resten af 2011 og hele 2012. Han fortsatte driften af sin virksomhed.

Den 31. maj 2013 var der besigtigelse pga. miljøtilsyn om støj. Han var til stede. De målte støj med en decibelmåler. Der var en plæneklipper på en naboejendom, der larmede mere,

end de gør ved deres aktivitet. Det var efter hans opfattelse tydeligt, at det var ham, der drev Virksomhed A, og han gjorde også selv opmærksom på, at Virksomhed A drev virksomhed på ejendommen. Han udvekslede mailadresse med repræsentanterne fra kommunen. Han driver virksomhed mod betaling, og det var tydeligt for kommunen. Han hørte ikke fra kommunen i resten af 2013.

Han har ikke modtaget eller set den mail, E fra kommunen sendte til F den 14. januar 2014. Han deltog heller ikke i tilsynet den 26. maj 2014. Han har heller ikke modtaget eller set den mail, kommunen efterfølgende samme dag sendte til F. Han deltog ikke i et dialogmøde den 4. juni 2014, og den opfølgingsmail, der blev sendt til F den 27. juni 2014, har han ikke modtaget eller set. Han har ikke set indkaldelsen af 29. september 2015 til et miljøsyn, der skulle afholdes den 22. oktober 2015. Han var heller ikke til stede ved tilsynet den 3. november 2015. Det er korrekt, at han den 9. november 2015 ringede til E. Det var den første kontakt til kommunen siden 2013. F havde nævnt, at der var et påbud på vej. Telefonsamtalen med E gav ham ikke indtryk af, at han skulle stoppe sin virksomhed, og at den var ulovlig, men at han var blevet overset. Mailen den 18. november 2015 fra kommunen gav ham heller ikke indtryk af, at han skulle stoppe sin virksomhed. Mødet den 2. december 2015 var et møde, han havde bedt om. Det var J fra Virksomhed B, der havde korrespondancen med E om muligheden for at blive skrevet ind i lokalplanen. Mailen modtaget den 3. december 2015 gav ikke udtryk for, at han skulle stoppe sin aktivitet. Han håbede, det ville falde på plads, og han fortsatte derfor driften og investerede i virksomheden. Det gik godt i 2015 med virksomheden.

E har supplerende forklaret bl.a., at hun har været ansat siden kommunens start i 2007. Hun kendte fra 2006 til ejendommen, hvor Virksomhed B havde sin virksomhed. Sagerne handlede om mørtel, betonproduktion og bygningerne. Hun kan se, at der er kvitteret for, at de har kigget på sagen den 15. april 2011. Hun ved ikke, hvorfor der herefter ikke var nogen, der behandlede sagen. Hun var ikke selv konkret sagsbehandler i 2011. Anledningen til besigtigelsen den 31. maj 2013 var en nabohenvendelse. Der blev ikke givet et påbud i 2014, fordi der var dialog med ejeren. Ved tilsynet den 26. maj 2014 blev der ikke givet påbud af samme grund. Efter mail til F af 27. juni 2014, forventede de, at aktiviteten ville stoppe. De gav ikke et påbud, da der var dialog med ejeren. Hun blev først bekendt med, at aktiviteten på ejendommen blev drevet i selv-

stændigt regi efter planarbejdet, da Virksomhed A meddelte, at de ikke var blevet inddraget. Gribskov Kommune overvejede ikke på noget tidspunkt at lade sagen ligge.

Efter at de havde modtaget svar fra F den 15. juni 2011, er hun usikker på, hvor meget der blev arbejdet på sagen. De gav overfor F udtryk for, at de ville kigge på det. Kommunen havde en tvivl om, hvorvidt det kunne rummes i lokalplanen og kvitterede med, at det ville blive undersøgt nærmere. Den 31. maj 2013 var hun med ude at kigge. Hun havde ingen konklusion med, om det var lovligt, men hun var meget i tvivl om, at det kunne lade sig gøre. En del af besigtigelsen gik på at høre nærmere om støj, men de besigtigede også bygninger og påvirkningen af de omkringliggende omgivelser. Hun husker ikke, at de udvekslede kontaktoplysninger. Hun husker heller ikke, om de modtog oplysninger om pris, eller om de blev henvist til en hjemmeside. Det lå implicit, at aktiviteten kostede penge. Da de tog derfra, var det deres konklusion, at aktiviteten ikke kunne rummes i lokalplanen. De ville se, om det i givet fald kunne komme ind under lokalplanen. Resten af 2013 anerkendte de, at aktiviteten var der, og de ville se, om det kunne rummes i den nye lokalplan. Lokalplanarbejdet medførte, at Virksomhed A aktivitet ikke kom med i plangrundlaget. Det var en politisk beslutning. Hun husker ikke, om Rasmus Omran var med til mødet i november 2013. Hun tænker, at hun ikke sendte mailen til ham, fordi dialogen var med ejeren af hele ejendommen, F. Efter tilsynet i maj 2014 meddelte de igen, at de ikke mente, at det kunne rummes i lokalplanen. Hun husker ikke, om der blev fulgt op på det. De havde en god dialog med F, og derfor gav de ikke et påbud. Det var deres indtryk, at F forstod, at aktiviteten ikke kunne fortsætte. I slutningen af juni 2014 gjorde de igen opmærksom på, at aktiviteten ikke var lovlig og skulle standses. I november 2015 bad de ikke C om at standse øjeblikkeligt, da der blev genoptaget en snak om et nyt plangrundlag.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Appellanten, Virksomhed A, har herudover særligt anført bl.a., at virksomheden, som en virksomhed, der yder udlejning af baner og udstyr til brug for airsoft aktiviteter, afholdelse af arrangementer og vejledning fra instruktører mod vederlag, må anses for at være en servicevirksomhed, jf. lokalplan 74.99. Det var i øvrigt hensigten med denne lokalplan, at der skulle sikres fornyet erhvervsmæssig anvendelse af de eksisterende bygning-

ger og der skulle kunne drives flere forskellige virksomheder, hvorfor påbuddet af 27. juni 2016 om at lukke Virksomhed A's virksomhed, er i strid med lokalplanens formål.

Indstævnte, Planklagenævnet, har herudover særligt anført bl.a., at kommunen indledningsvis søgte problemerne løst ved dialog, men dette kan ikke sidestilles med passivitet, da kommunen gik ud fra, at dens henstillinger blev fulgt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter § 3.5 i lokalplan 74.99, der var gældende, da airsoftbanen blev anlagt i 2009, må planområdet anvendes til oplag, håndværks-og servicevirksomheder. Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at en virksomhed, der anvendes til airsoftaktivitet, ikke er tilladt efter den da gældende lokalplan. Virksomheden er heller ikke tilladt efter ordlyden af den gældende lokalplan, og kommunen har ikke senere fundet grundlag for at dispensere fra lokalplanen.

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at Gribskov Kommune blev bekendt med appellants virksomhed i 2011 efter klager fra omkringboende. Kommunen rettede herefter henvendelse til ejendommens ejer, Virksomhed B ved F, som oplyste, at appellanten var ansvarlig for aktiviteterne. Ejendommen blev besigtiget den 31. maj 2013, hvor kommunen meddelte, at man ville anerkende aktiviteterne, mens kommunen arbejdede på et nyt plangrundlag. Ved dette møde var blandt andet F og appellanten til stede. Den 23. oktober 2013 blev der afholdt et nyt møde på ejendommen, uden at appellanten var til stede. I den efterfølgende tid var der løbende korrespondance mellem ejeren af ejendommen, Virksomhed B og kommunen. Ingen del af korrespondancen eller mødeaktiviteten var med appellanten. Det fremgår af korrespondancen mellem Virksomhed B og kommunen, at Virksomhed B udtalte sig om airsoftaktiviteterne, og at kommunen ikke på noget tidspunkt blev henvist til appellanten. Først i november 2015, da appellanten selv rettede henvendelse til kommunen, blev den oplyst om, at dens henvendelser ikke var tilgået appellanten. Kommunen sendte herefter korrespondancen til appellanten.

Kommunen har løbende været i kontakt med ejeren af ejendommen, Virksomhed B, der siden 2011 har været vidende om, at aktiviteten ikke var lovlig. Den omstændighed, at ejeren ikke har videreformidlet kommunens henvendelser til appellanten kan ikke føre til, at kommunen har udvist passivitet.

Herefter stadfæstes den indankede dom.

Virksomhed A skal betale sagsomkostninger for landsretten til Planklagenævnet med i alt 25.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand inklusiv moms.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal appellanten, Virksomhed A, betale 25.000 kr. til indstævnte, Planklagenævnet.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 22-12-2020

Jens Jensen
souschef